

21
Bl. 89

M I D Ó N

Tekéntetes, Nemes és Nemzetes,
Nagy Tudományú és Bó Experientziájú

**HERRMANN
ANDRÁS
URAM,**

CARDINALIS CSÁKY IMRE

(Tit. pleniff.)

Ő Eminintziája, Méltóságos Fejedelmi
Személyének, hűséges Orvos Doctora,

NEMES és NEMZETES

LEIDENFROST

MÁRIA

ŐRSÉBETHET,

Néhaj Tiszteletes, és Túdós

KASTENHOLTZ JÁNOS ANDRÁS

URAM, (Tit.) hagyatott özvegyét,

Kereftény fzikás szerént, magának

kedves Házas Társúl, Sopronban A. 1726. d. 8. Jan.

el jegyzéné, kötelefségétül vífeltetvén,

Igy akara idvözleni,

GODÓFREDUS MOLLER.

~~~~~

Nyomtattott Pofonban Royer János Pál által, 1726. dik Elftendóben

MIndennémő fényes tündöklő köveknél,
Drága szép öltözet, aranyál ezüftnél,
Nagy fokkal kedvesebb, Istenes embernél,
Ha ki magánosan, szűzen, szabadon él.

Mert a' ki Társ nélkül életét folytattja,

Mind addig szabadság czimerét fen tartja,
S'-valamelyre pedig ő magát fordítja,
Magának mindenc: jó van állapottja.

S'-valóban illy élet minden vidámsággal
Tellyes, s'-vetekedik a' szép virágsággal,
Melly zöldellő kertben gyenge illattjával
Magát ekesíti, ki terjett ágával.

Azért, a' mint látom fokaknál-is kedves,

Az magános élet, mint hogy kellemetes,
Valakinek szive, szűz, Istenes, kegyes,
Nem kell annak pázrás, melly másnak szerelmes.

Jóllehet pediglen ezek így legyenek,

Es az szűz életben fokban részt vegyenek,
S'-abban számos jókat, ámbár-is leljenek;
Mind az által im azt nem értik mindenek.

Mert jól meg vizsgálván, hogy ki vólt Autora,
A' kegyes pázrásnák, s'-első Fundátora,
Láttják, hogy az Isten annak Alkútója,
Mért légyen hát ember szörnű utálója?

A' mellet pediglen, hogy ha kiki forfát,

Magános létének meg emészto vóltát,
Meg veti s' meg hánnja elméjében dolgát
Nem lehet egyébként, rá vizsi szándékat.

Valamint pufztában, ha valaki bolog,

Valamelyre fordul, szive csak háborog;
Nints vigasztalása, szerentléje forog;
Így magános élet gyakorta háborog.

Ellen.

Ellenben pediglen, kik párosan élnek,
 S' tiszta szerelemben lstenül jót kérnek,
 A' mint ösvényekből soha ki nem térnek
 Ugy örömet, áldást, bölgeesen érnek.

Bóldog ember azért, ki szép nyájassággal,
 Folytattja életét, eljegyzett társával,
 Mint ott *Menelaus*, a' szép *Helenával*,
 Vigan lakik, s-áldja lstenét párjával.

Valóban-is drága kints a' jó Feleség,
 Kiben tiszta hű szív, s'-belső lelki épség,
 A' mellett testében ama' kedves szépség,
 Találatik, s'-azzal erköltsi tisztesség.

Ez vala, ugy vélem, mellyet meg vizsgálván,
 Es bölts elméjében fontosan meg hánván,
 Melly *HERRMANN* Uramot, arra vitte nyilván,
 Hogy már Házassághos látni szörnyen kíván.

Jóllehet ez előtt más elmével magat
 Biztatta, akarván magánosan dolgát
 Folytatni, s' azért-is fenki Társaságot
 Nem kívánta, töltvén iffjú világát.

De már mint *Magnes-kő*, melly Ejtzakra fordúl,
 S'-ámbár hánnyad veszed, más felé nem indul,
 Igy *DOCTOR HERRMANN*-is, egy személyhez hódúl,
 Mind szíve, mind kedve, tsak utánna tódúl.

Mi hazfna orvoslom mások betegségét?
 (Valának szavai) s'-nyhítem inségét?
 S'-magam nem kerefem életem épségét?
 Bizonyyal illetlen! Kell már vetnem végét!

Illy szoros gondjában, történt jövetele,
SOPRON Városába, hol egy személyt lele,
 Kinck szerelmével azonnal bétele,
 Utánna van, s'-kéri, hogy elhesfen vele.

Nem-is ejté szavát legott helytelenül,
 Mert a' kedvelt személyt nyeri véletlenül
 Immár-is szívében tellyességel ben ül,
 S'-ugy másollja éltét, illy nagy hirtelenül.

De vallyon kítsodát jegyzett el magának?
 Kit válastott mondom, hűséges tárfának?
MÁRIA ÖRSÉBETH KASZTENHOLTZ Afzfzonnak
 Hódúl *DOCTOR* Uram, *LEIDENFROSZTI* ágnak.

Jól esett a' dolog, bizony olly személyre
 Akadt, ha tekintünk, annak erkölsére,
 Kinél a' jó elme minden tiszteslégre,
 Járúl, s' kedvesének szives örömére.
 Deli test, jó természet, kívántha okosság,
 Emberi élethez illendő nyájásfág,
 Az házi dolgokban, hasznos s' helyes gondság,
 Léfz HERRMANN Urannak hatható orvosfág.
 Tehát kiket ISTEN! így ófzve kötöttél,
 Rendeléfed szerént, egy testbe fészertél.
 Adjad! jól élljenek, és hogy szomorú tél
 Sorfokat ne érje, sem egyéb rozf vefzély.
 Egyefítsd sziveket, igaz szetetetben,
 Nyöjön s' virágozzék házásfág kertekben,
 Sok magzat, szerezte: tartsad egéfségben,
 Miglen el-bé vízed az örök életben.

Ung VI 4

(x 2743293)

U 17
U 18

Reliq. II. 769 80

M I D Ó N

Tekéntetes, Nemes és Nemzetes,
Nagy Tudományú és Bó Experientziájú

HERRMANN ANDRÁS URAM,

CARDINALIS CSÁKY IMRE

(Tit. pleniff.)

Ő Eminintziája, Méltóságos Fejedelmi
Személyének, hűséges Orvos Doctora,

NEMES és NEMZETES

LEIDENFROST

MÁRIA

ŐRSÉBETHET,

Néhaj Tifzteletes, és Túdós

KASTENHOLTZ JÁNOS ANDRÁS

URAM, (Tit.) hagyatott özvegyét,

Keresztény szokás szerént, magának

kedves Házas Társúl, Sopronban A.1726.d.8.lan.

el jegyzené, kötelelségétül vífelttetvén,

Igy akara idvözleni,

GODOFREDUS MOLLER.

~~~~~
Nyomtatattott Pofónban Royer János Pál által, 1726. dik Efstendóben

